

holen skal føres gennem Forbud eller ikke. Naar man ved, at der sidder en Ædruelighedskommission, som skal overveje dette Spørgsmaal og tilvejebringe Materiale, som Kommissionen skal forelægge for Befolkningen, inden dette Spørgsmaal skal finde sin Afgørelse, er det mig uforstaaeligt, at man vil forsøge at gennemføre Forbud paa et Tidspunkt, hvor dette Spørgsmaal i Virkeligheden ikke er tilstrækkelig belyst.

Jeg haaber, at jeg i nogen Grad har bidraget til, at Befolkningen ikke i Blinde gaar hen og stemmer for, at Alkoholkampen skal føres ved Hjælp af Forbud; for det var det, jeg mente, der var Fare for, at man vilde faa Befolkningen til at gøre, uden at den havde faaet Lejlighed til at drøfte dette Spørgsmaal til Bunds og gøre sig klar over de Konsekvenser, som vil følge deraf. Jeg tror ikke, at det for Tiden vil kunne lade sig gøre at gennemføre et Forbud i den danske Befolkning, før Spørgsmaalet er ganske anderledes gennemdrøftet, inden det bliver Lov. Jeg har for øvrigt den Overbevisning, at naar først Befolkningen har faaet Lejlighed til grundigt at overveje denne Sag og at overveje Argumenterne for og imod, saa vil man ikke komme til at gennemføre en Forbudslov. Desuden indeholder Lovforslaget jo andre Klasse- og Tvangsbestemmelser, som jeg ikke vil bidrage til at faa gennemført. Derfor vil jeg stemme imod Lovforslaget og anbefaler mine Meningsfæller ligeledes at stemme imod det.

Indenrigsministeren (Rode): Det er jo ikke vanskeligt at maale Omfanget af den Uvillie, som det ærede 4de Medlem for Hovedstaden (Alfred Christensen) nærer overfor det Lovforslag, som foreligger her, naar han siger, at hans Udtalelser i Anledning af dette Lovforslag er prægede af den personlige Velvillie, han nærer overfor mig. Det ærede Medlem er en Art Generalnaevner for forskellige af de Anskuelse, som er kommet til Orde om dette Lovforslag dels i dette Ting og dels og navnlig udenfor dette Ting, og under hvis Paavirkning jeg tror, at adskillige Medlemmer er kommet i en Art Psykose, saaledes at de ikke mere uheldede er i Stand til at bedømme, hvad dette Lovkompleks som Helhed er. Det ærede Medlem gik i Begrundelsen af sin Modstand mod Lovforslaget tilbage til en Grundlovsbestemmelse, om hvilken han mente, den var et Kongeord. Jeg tror, det ærede Medlem

tager fejl, jeg tror, at det er en af Folket i Grundloven indsat Bestemmelse, som han citerede. Og det, han staar overfor her, er et Forslag just om de Indskrænkninger i den frie Adgang til Udskaenkning af stærke Drikke, som gøres nødvendige af Hensyn til det almene Vel. Det ærede Medlem har derfor Uret, naar han mener, at der er blevet protesteret imod, at denne Lov baade er en Næringslov og en Ædruelighedslov. Det er den nemlig; det er en Næringslov og en Ædruelighedslov ganske paa samme Maade som den bestaaende Beværterlov, den, der udarbejdedes af den første Ædruelighedskommission, for hvilken den nuværende Statsminister var Formand, og som derefter gennemførtes under Forhandlinger her i Rigsdagen. Den er en Næringslov og en Ædruelighedslov, fordi ganske nødvendigt Synet paa den Del af Beværtningen, som bestaar i Udskaenkning af stærke Drikke, maa præges af Synet paa, hvilke Indskrænkninger i Adgangen dertil der vil tjene det almene Vel gennem Ædruelighedens Fremme. Hvad jeg har protesteret imod, og hvad jeg vedbliver at protestere imod, er, at denne Lov skulde være en Forbudslov i den Forstand, hvori man nødvendigvis maa opfatte en Forbudslov. Denne Lov lægger i Borgernes Haand at afgøre, hvorledes de vil have Beværterforholdene og Ædruelighedsforholdene ordnet i deres Kommune, og den gør det derfor muligt at lade de forskellige Kommuner i saa Henseende træffe forskellige Afgørelser efter deres Syn paa Sagen og ogsaa efter Kommunens Art. Derfor er det ærede Medlems Opfattelse af dette Lovforslag forkert. Derfor er ogsaa de to Hovedsynspunkter, han anlægger paa Lovforslaget, forkerte. Han mener, at denne Lov skulde have en Tendens henimod det, han mener, Forbudslov har Tendens til, nemlig at skabe Overtrædelse og Løgn o. s. v., hvad det ærede Medlem med sin rige Veltalenhed fandt frem. Men Spørgsmaalet om, hvorledes et Landsforbud vil virke, kan dette Lovforslag absolut ikke give noget som helst Bidrag til Belysning af. Naar dette Lovforslag nemlig er vedtaget, naar det ikke er Genstand for agitatorisk Modstand, vil man nemlig erfare, at den Tilstand, som der da bliver, har intet som helst med Forbud at gøre, og naar det ærede Medlem mener, at Loven indeholder et Angreb paa hans personlige Bekvemmelighed, naar han med den Patos, som jeg har lagt Mærke til altid bemægtiger sig Talere, naar de skal ud